

Sirokai Mátyás

Két szempár között a legrövidebb út

Mikor újra felnéznek,
a jobb szemhéjam zárva
marad. Vannak napok,
amikből nem szégyen
már délelőtt elmenekülni.

Átkelés egy másik életbe,
tizenöt méter magasan,
egy kifeszített dróton
a háborgó beton felett.
Két szempár között
a legrövidebb út.

Mi történt, amíg
sötétben voltam,
és mire gondoltam,
mielőtt lehunytam
a szemem?

Rád, és hogy
könnyeddé.
Könnyűvé.

A legvékonyabb ágak végén is

Ahogy megérintem a törzsét,
mint egy hosszúra nyúlt,
szétfutó nyakat.
Ahogy a levegő arca
egyensúlyban marad
a legvékonyabb ágak végén is.
Mint amikor átfogjuk egymást
a kád ürességének peremén.
Mint lehunyt szemek
mögött a lüktető fehérség.